

“୪୦ ବର୍ଷର ଅବ୍ୟକ୍ତ ପାଳନାର ପ୍ରତିଦାନ - ୪ଟି କଥା - ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୁଅ, ଶୁଭଚିନ୍ତନ କର, ଶୁଭଚୂଡ଼ି ଚାଁରା ଶୁଭ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କର ତଥା ଜୀବୋ (୦) ଏବଂ ହୀରୋକୁ ସମ୍ମୁତ୍ତିରେ ରଖ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ସେବାର ସାଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଜି ସେବାର ସାଥୀ ହେବା ସହିତ ଅନ୍ୟ ସେବାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ସାଥୀ ହୋଇ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସେବାର ବୁଝି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାପଦାଦା ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ମନ ଭିତରେ ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି, ବାଃ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେବାର ସାଥୀ ବାଃ!

ଆଜି ଅମୃତବେଳାରେ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ସ୍ନେହର ମାଳାଗୁଡ଼ିକ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଗଳାରେ ପିନ୍ଧାଇ ଚାଲିଥିଲେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ତିନି ପରକାରର ମାଳା ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ଉପାଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ମାଳା, ଦ୍ୱିତୀୟ ହେଲା ଅତି ବିଛେଦି ତଥା ବନ୍ଧନଯୁକ୍ତ ଗୋପୀମାନଙ୍କର ମାଳା, ସେମାନଙ୍କର ମାଳା ସହିତ ଚମକୁଥିବା ଅମୂଲ୍ୟ ଅଶ୍ରୁର ମାଳା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଶ୍ରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁହର ବିନ୍ଦୁ ମୋତି ଭଳି ଚମକୁଥିଲା ଏବଂ ତୃତୀୟ ହେଲା କେହି କେହି ପିଲାଙ୍କର ଅଭିଯୋଗର ମାଳା ।

ତେବେ ଆଜି ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସ୍ନେହ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ବିରାଟ ରୂପ ଭଳି ବାହୁ ପରସାର କରି ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ନିଜର ବାହୁ ମଧ୍ୟରେ ସମାହିତ କରି ନେଲେ । ଏମିତି ବି ଆଜିର ଦିନଟି ସ୍ନେହ ସହିତ ସର୍ବଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ମଧ୍ୟ ଦିନ ଥିଲା । ଯଦିଓ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟାର ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତା ସହିତ ସବୁ ପାଣ୍ଡବ ଏବଂ ଶକ୍ତିସେନାକୁ ମଧ୍ୟ ଫିଲ୍ ପାଠାଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତିର ଫିଲ୍ କରି ଦେଇ ଥିଲେ । ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ କେତେକ ପାଣ୍ଡବ ଏବଂ ଶକ୍ତିମାନେ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୋଇ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ତୀବ୍ରଗତୀରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବାହାରୁ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଆଜି ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ବିଶେଷ ରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ସ୍ନେହର ବିଷୟଟି ସମସ୍ତଙ୍କର ଚେହେରାକୁ ଚମକାଉଥିଲା । ଜଞ୍ଜାନୀ ସନ୍ତାନ ତ ଅଟ କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହର ବିଷୟଟି ମଧ୍ୟ ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମା ମେହେନତ କମ୍ କରିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବରେ ସହଜରେ ରହିଥାଏ । ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି କିପରି ବି ପାହାଡ଼ ଭଳି ସମସ୍ୟା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ତୁଳା ଭଳି କରି ଦେଇ ଥାଏ । ପାହାଡ଼କୁ ମଧ୍ୟ ପାଣି ଭଳି ହାଲୁକା କରିଦିଏ । ସ୍ନେହ ଏକ ଛତ୍ରଛାୟା ସଦୃଶ ଅଟେ । ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାଏ । ତାର ଜୀବନ ସହଜ ହୋଇଯାଏ । ସ୍ନେହ ଚାଁରା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ବା ଉଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସାଙ୍ଗ କରିଦେଇ ଥାନ୍ତି, ଯାହାର ସମାରକୀ ଭାବରେ ଖୁଦା ଦୋସ୍ତର କାହାଣୀ ରହିଛି । ଖୁଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଉଗବାନଙ୍କୁ ନିଜର ଦୋସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଥୀ କରି ଯେ କୌଣସି ସମସ୍ୟାକୁ ସାଥୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଚାଁରା ସହଜ କରି ଦେଇ ଥାନ୍ତି । ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସାଥୀ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଜଞ୍ଜାନ ତ ବୀଦ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ ବା ସ୍ନେହ ରୂପୀ ଜଳ ବୀଜରୁ ପ୍ରାପ୍ତି ରୂପୀ ଫଳ ଫଳାଇ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରିନଥାନ୍ତି ବରଂ ଭୁଲିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାଏ । ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମା କେବେବି ସ୍ନେହକୁ ଭୁଲି ପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ମେରା ବାବା ବୋଲି କହିଲ, ତେବେ ଦିଲ୍ ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସମ୍ପଦତର ଚାରି ମିଳିଯାଇଥାଏ । ତେବେ ବାପଦାଦା ଦୁଇଜଣଯାକ ଏହିଭଳି ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ହଜୁର ହାଜିର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସମରଣ ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି କେହି କିଛିଟା ମେହନତ କରି ମନେପକାଉଛନ୍ତି, ଆଜି କେହି ସର୍ବଦା ସ୍ନେହର ସାଗର ଭିତରେ ବୁଡ଼ି ରହୁଛନ୍ତି ।

ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ଲୀନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଲା ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଲଭଲୀନ ହୋଇଯାଉଛି । ଲୀନ ହୁଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଲଭଲୀନ ହୋଇଯାଏ ।

ତେଣୁ ଆଜିର ଦିନଟି ମୋହବତ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମରେ ଲଭଲୀନ ହେବାର ଦିନ । ମେହନତ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ମୋହବତରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଫଳାଫଳ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ହୋମ୍‌ରୁକ କରିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ବାରମ୍ବାର ସମରଣ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ୭୫% ପିଲାଙ୍କର ଫଳାଫଳ ଭଲ ଅଛି । ମୋତେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ ଯେତେ ବି ତୋଫାନ ଆସୁ, ଯେହେତୁ କଳିଯୁଗର ସମାପ୍ତିର ସମୟ, ତେଣୁ ତୋଫାନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ । ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମୟ ଅଟେ ନା, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଅଟେ! ତୋଫାନ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ତୋହଫା ଅର୍ଥାତ୍ ଉପହାର ଅଟେ କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦାଙ୍କର ବରଦାନର ହାତ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ

ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ବି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଢ଼ତାର ଚାକିରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ବରତତପାନର ଫଳାଫଳ ଅନୁଯାଇ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ତୋଫାନକୁ ତୋହଫାରେ ପରିଣତ କରି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାଧାନର ରୂପ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲି । ତେବେ ବାପାଦା ବରତତପାନର ଫଳାଫଳରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପିଲାମାନେ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ ରଖି ଯୋଗ ତପସ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ମୋତେ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ ।

ଏବେ ତ ଅବସ୍ଥିତ ପାଳନାର ୪୦ ବର୍ଷ ଶେଷ ହେଲା । ତେଣୁ ୪୦ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରଥମେ କ'ଣ ଆସୁଛି - ବିନଦୁ ବା ଜୀରୋ । ତେବେ ଜୀରୋ ମନେ ପକାଇଦେଉଛି ଯେ ମୁଁ ହୀରୋ ଅଟେ, ସର୍ବ ହୀରୋ, ମହାନ ହୀରୋ ଅଟେ ଏବଂ ହୀରୋ ପାର୍ଟିଆରୀ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ହୀରୋ ଭଳି କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଜୀରୋ ଏବଂ ହୀରୋ ସର୍ବଦା ମନେ ରହିଥାଉ, ବାକି ଯେଉଁ ୪ ସଂଖ୍ୟାଟି ରହିଲା ସେଥିରେ ଚାରୋଟି କଥାକୁ ଜୀବନରେ ସଂଗ୍ରାହଣ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, କରିବ ତ! ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ? ଯାହା ବି ପରୀକ୍ଷା ଆସୁ କିନ୍ତୁ ଜୀବନରେ ୪ ଟି କଥା କରିବାକୁ ହେବ । ପକ୍କା? ପକ୍କା? ପଛବାଲା ପକ୍କା ତ? କଷ୍ଟକୁ ମାୟା ଖାଇଯାଏ ସେଥିପାଇଁ ପକ୍କା ରହିବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିଏ ହେଲା - ସଦା ଶୁଭଚିନ୍ତକ, କାହାର ବି ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦେଖିବା ଶୁଣି ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ, ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇ ତା'କୁ ସହଯୋଗ ନିଶ୍ଚିତ ଦେବି । କାହାର ଦୋଷ ବା ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ସହଯୋଗ ନିଶ୍ଚିତ ଦେବାକୁ ହେବ । ତେବେ କୁହାଯିବ ଶୁଭଚିନ୍ତକ । ଏଥିରେ ପକ୍କା ରହିବ ତ!

ସର୍ବଦା ସାହାରାଦାତା ହୋଇ, ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ସହଯୋଗ ଦିଅ । କାହାକୁ ଦୂରେଇ ଦିଅ ନାହିଁ କି ଘୁଣା କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କ୍ଷମା କର କାହିଁକିନା ପରବଶ ଆତମା ପ୍ରତି କେବଳ ଘୁଣା କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତାକୁ ସାହାରା ଦିଆଯାଏ । ତେଣୁ ଶୁଭ ଚିନ୍ତକ ହୁଅ । ଦୂର୍ଘଟ ହେଲା ଶୁଭଚିନ୍ତନ । ଆଜିକାଲି ବାପାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କୁ ଭିତରେ ବ୍ୟବସାୟ ସଂକଳ୍ପ ବହୁତ ଚାଲୁଛି, ଏହାଦ୍ୱାରା ନିଜର ଜମା କରିଥିବା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଶୁଭଚିନ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର କୌଶଳ ନା କୌଶଳ ସଂପାଦନକୁ ହୋମିଓପାଥୀ ରୂପରେ ମନକୁ ଦେଇଦିଅ, ମନପାଇଁ ଟାଇମ୍ ଟେବୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, କର୍କ୍ଷ କରିବାର ତ ଟାଇମ୍ ଟେବୁଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଏବେ ମନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଟାଇମ୍ ଟେବୁଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଅମୃତ ବେଳାରେ ମିଳନ କରିସାରିବା ପରେ ମନକୁ କୌଶଳ ନା କୌଶଳ ସଂପାଦନ ଦେଇ ଦିଅ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଶୁଣାଇ ସାରିଛୁ ଯେ ଅତି କମ୍ରେ ୧୨-୧୩ ଥର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଟାଇମ୍ ମିଳୁଛି, ସେଥିରେ ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟ କର ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ କର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମନ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ ବ୍ୟବସାୟ ସଂକଳ୍ପରେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ, ମେହନତ କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ସବୁ ସମୟରେ ସଂଗମୟୁଗ ଯାହା କି ମୌନ କରିବାର ଯୁଗ ଅଟେ, ସେହିଭଳି ମୌନରେ ରହିପାରିବ । ତେବେ ଦୂର୍ଘଟ କଥାଟି ହେଲା ଶୁଭଚିନ୍ତନ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ରେକ୍ କର ଏବଂ ରେଜ୍ଡ କର । ଦୂର୍ଘଟ କଥାଟି ହେଲା ଶୁଭ ଚିନ୍ତନ । ଅଶୁଭ ମନୋବୃତ୍ତି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ଅଶୁଭ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଶୁଭ ଚିନ୍ତନ ରଖ ଏବଂ ଚତୁରତାରେ ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଶେଷ ଅଟେ । ମୋର କାମ ହେଲା ଶୁଭ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ଯେପରି ବାତାବରଣ କେବେ ଯଦି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହୋଇଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରୁଛ? ସୁଗନ୍ଧ ଖେଳାଇ ଦେଉଛ ନା! କାରଣ ଦୁର୍ଗନ୍ଧକୁ ସହନ କରିହୁଏ ନାହିଁ, ତେଣୁ କୌଶଳ ନା କୌଶଳ ସୁଗନ୍ଧ କରିବାର ସାଧନକୁ ଆପଣାଉଛ, ସେହିପରି ମୋତେ ସାଧାରଣ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳକୁ ବା ଅଶୁଭ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତାହେଁ ଛୋଟ ହୋଇଥାଅ ବା ନୁଆ ହୋଇଥାଅ କିନ୍ତୁ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ । ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ମୋତେ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏହି ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କରିବ । ତେବେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ବାପାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ କେବେ କେବେ ଦୃଢ଼ତା ରହୁନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଭଳି ଏବଂ ଯେତେକ ସଫଳତା ଆଶା କରୁଛ ସେଭଳି ମିଳୁନାହିଁ । ସାରା ବିଶ୍ୱାସ, ପ୍ରକୃତିର, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ସେବାସାଧନ ବାତାବରଣକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଏହିଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ । ସେଥିପାଇଁ ଯଦି କିଛି ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ତେବେ କରିଦିଅ, ସିଏ ତ୍ୟାଗ କରିଲେ ଯାଇଁ ମୁଁ କରିବି, ଏଭଳି ନୁହେଁ । ଯଦି ସବୁ ବ୍ୟବସାୟ ଶୁଭ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ମୁଁ କରିବି । ଏଭଳି ତେବେ ତେବେ କର ନାହିଁ । ମୋତେ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଅଟେ, ଏହା ତୁମର ସଂପାଦନ ଅଟେ ନା! ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଅଟ ନା! ହାତ ଉଠାଅ । ଆରୁ ବିଶ୍ୱାସ ପରିବର୍ତ୍ତକ! ବହୁତ ଭଲକଥା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବାପାଦା ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ହେଉଛି ମଧ୍ୟ ଏବଂ ହେବ ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବର୍ଷ ଭିତରେ ବାପାଦା ଛୋଟ ବଡ଼ ସବୁ ସେବା କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଦେଖିବେ, ତେଣୁ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ କିପରି ରହିବା ଦରକାର? ଯେପରି ଆଜିର ଦିନଟି ସ୍ନେହ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଦିନ ଅଟେ, ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମୀଣ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ହେଉ ବା ବଡ଼ ବଡ଼ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ହେଉ, ସବୁଠାରେ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଚୈତନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଭଳି ହେଉ । ନକାରାତ୍ମକକୁ ସକାରାତ୍ମକ କରିବାରେ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ । ଏଥିରେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ କର ନାହିଁ, ପ୍ରଥମେ ମୁଁ, କାହିଁକି ନା ବାପାଦା ଏବଂ ଆତ୍ମାନ୍ତ ପାର୍ଟି ଏବଂ ଆଜିକାଲି ତ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛି । ଏହାର ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ବାଲା ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ନାହିଁ । ବ୍ୟବସାୟ କରିବାର ଅଛି ।

ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ଚାରିଆଡ଼େ ଭୟର ବାତାବରଣ ରହିଛି, ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂକଳ୍ପ ରହିଛି । ଦୁନିଆର ଅଧିକାଂଶ

ଲୋକତ୍ସକ ଭିତରେ ଭୟ ରହିଛି ଯେ କାଲିକୁ କ'ଣ ହେବ! କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି କାଲିକୁ କ'ଣ ହେବ । ତେଣୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ନିମିତ୍ତ ହେବି । ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ କିଏ କରୁଛି? ହାତ ଉଠାଅ । କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିଛି ନା କିଛି ଛାଡ଼ିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସମସ୍ତତଃକାରୀ ସ୍ତନେହ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ମନର ହାତ ଉଠାଇଛ, ନା କେବଳ ଶରୀରର ହାତ ଉଠାଇଛ? ମନର ହାତ କେଉଁମାନେ ଉଠାଇଛ? କାହିଁକି ନା ମନ ଯଦି ବଦଳିଯିବ ତେବେ ବିଶ୍ୱ ବଦଳିଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷର ସ୍ତନେହ କ'ଣ ହେବ? କ'ଣ ହେବ? "ନୋ ପ୍ରୋବଲେମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନାହିଁ । ବିନୟର ପତାକା ସମସ୍ତତଃକ ମନ ଭିତରେ ଉଡ଼ିବ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ମନ ଭିତରେ ଖୁସିର ନୃତ୍ୟ କରିବେ, କାରଣ ମନର ନୃତ୍ୟ ହେଲା ଖୁସି । ତେଣୁ ସବୁ ସମୟରେ ଖୁସିର ନୃତ୍ୟ କରିବେ । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଦାତାତଃକର ସନତାନ, ତେଣୁ ଯିଏବି ଆସୁ ସମସ୍ତତଃକ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗୁଣର ଉପହାର ଦିଅ । ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସେହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ, ଦାତାପଣିଆର ସଂକଳ୍ପ ତୁମ ପାଇଁ ଲିଫ୍ଟ ଭଳି କାମ କରିବ, ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପରମ୍ପାମ୍, ସୁକ୍ଷ୍ମବତନ, ସ୍ତୁଳରେ ମଧୁବନର ସାକାର ବତନ, ଯେଉଁଠାକୁ ଇଚ୍ଛା ବିନା ମେହନତରେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ । ତେଣୁ ଯିଏ ବି ତୁମ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆସୁଛି କାହାକୁ ଖାଲି ହାତରେ ଛାଡ଼ ନାହିଁ, ତେହେରା ଦ୍ୱାରା ହେଉ ବା ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ହେଉ ବା ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ହେଉ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗୁଣର ଉପହାର ନ ଦେଇ କାହା ସହିତ ମିଶ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସର ଫଳାଫଳ ନିଜ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ରଖିବ ଏବଂ ଚୀରର ଉତ୍ତମତଃକ ଦ୍ୱାରା ମଧୁବନ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଓ.କେ.ର କାର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ପଠାଇବ, ଲମ୍ବାପତର ପଠାଇବ ନାହିଁ କେବଳ ଓ.କେ.ର କାର୍ତ୍ତ ପଠାଇବ । କୌଣସି ବି ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା କାର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ, ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ସବୁ କାର୍ତ୍ତ ଚାଲୁଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ନୁହେଁ ଚୀରମାନତଃକ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁଭଳି ବରଦାନର କାର୍ତ୍ତ ମିଳୁଛି ତାକୁ ପଠାଇବ । ତେବେ ତୁମ ପାଖରେ ଗୁଣର ଉପହାର, ଶକ୍ତିର ଉପହାର କେତେ ଅଛି? ଯଦି ଏହି ଭାରତ ତାଲିକା ବାହାର କରି ଶଶିବ ତେବେ କେତେ ବଡ଼ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଯେତେ ଦେବ ସେତେ ଅଧିକ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିବ, କମ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ ଯେପରି ଛୁ ମନତର କହିଥାଆନ୍ତି ନା ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିବମନ୍ତର ଅଟେ, ଏହାଦ୍ୱାରା କେବେ ବି କୌଣସି ଗୁଣ ତୁମ ପାଖରେ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ, ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ିବ କାହିଁକିନା କଥାରେ ଅଛି, ଦାନ ଦେଲେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡ଼ିବ । ଆରୁଛା!

ଏଥର ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉଠି ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ । ବହୁତ ଭଲ କଥା - (ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ରାଜସ୍ୱପାଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବସିଛନ୍ତି) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଆସିଛ, ଭଲ କଥା । ଆସିଥିବା ସବୁ ପିଲାତଃକ ବାପଦାଦା ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ ଦିନ ବାବାତଃକ ଗୁଡ଼ମର୍ଶଣତଃକ ଏବଂ ଗୁଡ଼ ନାଲଟ ନିଶ୍ଚିତ କରିବ, କାହିଁକିନା ଆଖି ଖୋଲିବା ମାତ୍ରକେ ପ୍ରଥମେ ଯଦି ବାବାତଃକ ଦେଖିବ ତେବେ ସାରା ଦିନ ଭଲରେ ବିତବ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଥିବା ପିଲାମାନତଃକ ବାପଦାଦାତଃକର ପଦ୍ମଗୁଣା ସ୍ତନେହ ସମ୍ପଦନ ଗୁଡ଼େଚ୍ଛା ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରୁଛା!

ଏବେ ସମସ୍ତେ ସବୁବେଳେ ଯେଉଁ ଚାରୋଟି କଥା ଗୁଣାଇଲୁ ଏବଂ ପଞ୍ଚମ କଥାଟି ହେଲା ନୀରୋ ଏବଂ ହୀରୋ ହେବାର କଥା, ତେବେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ମନନ-ଚିନ୍ତନ କରି ମଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଫରିସ୍ତା ଆତ୍ମାମାନତଃକ, ଦେବତା ହେବା ତ ତୁମମାନତଃକର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଅଟେ, ତେଣୁ ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସ୍ତନେହରେ ଲଭିଲାନ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ତାର ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଚାବିକୁ ମନ ଭିତରେ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ସ୍ପର୍ଷରେ ରଖୁଥିବା, କାହିଁକିନା ଏହି ଚାବିକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଖୋଜୁଛି, ତେଣୁ ମନ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ସର୍ବଦା ସମର୍ଥ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନତଃକ ବାପଦାଦାତଃକର ସ୍ତନେହ ସମ୍ପଦନ ଗୁଡ଼େଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତ ।

ଦାଦୀମାନତଃକ ସହିତ:- (ଜାନକୀ ଦାଦୀତଃକ) ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଲ, ବହୁତ ଭଲ ହେଲା । ଯାହା ବି କରୁଛ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ । ବାବାତଃକ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଛି ଯେ ଜଗଦମ୍ବା ମଝିରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି, ପତାକା ଉଡ଼ାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତାତଃକ ସହିତ ସବୁ ଶକ୍ତି ସେନା ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଚିତ୍ରକୁ ବାପଦାଦା ବିଶ୍ୱ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସାରା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନତଃକ ଭିତରୁ ଏଭଳି ଶକ୍ତି ସେନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଯେଉଁମାନେ କି ନିମିତ୍ତ ହେବେ, ଚାରିଆଡ଼େ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ବାତାବରଣକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବେ ଏବଂ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିବେ ଯେ ଆମେ ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ରଖୁଛ ଯେ ଆମେ ବାସୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଖାଇବୁ । ସମସ୍ତେ ଏହି ପତାକା ଧରନ୍ତୁ । ଏଭଳି ସଂଗଠନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଯେଉଁମାନେ କି ଚାରିଆଡ଼େ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ବାସୁମଣ୍ଡଳକୁ ଠିକ୍ କରିବେ, ନିଜର ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସଂଗ ଦ୍ୱାରା କରିବେ । ଏହିଭଳି ସଂଗଠନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେଖାଅ । ଯେହେତୁ ବାପଦାଦାତଃକ ଏହି ଚିତ୍ର ମନେ ପଡ଼ିଗଲା, ତେଣୁ ଏହା ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ହେବା ଦରକାର । ଏଭଳି କହିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ ସମସ୍ତ ମିଳୁ ନାହିଁ । କେହି ବି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ସମସ୍ତ ମିଳୁ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ, ଯଦି ଗୁଡ଼ଭାବନା ଅଛି, ତେବେ ଏହିଭଳି ସଂଗଠନ ତିଆରି କରି ବାପଦାଦାତଃକ ଦିଅ । ଆରୁଛା!

ଯୁବା ବର୍ଗ ପ୍ରତି:- ଏହି ବର୍ଷ ଭିତରେ ଯାହା ବି ସବୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନତଃକ ପାଇଁ ରହିଛି, ସେହି ସବୁ

ମରୁୟସ୍ତାଦା ଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଶ ରୀତିରେ ମନ ଦଂଠାରା, ବାଣୀ ଦଂଠାରା, କରମ ଦଂଠାରା ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପରକ ଦଂଠାରା, ଚାରୋଟି ଯାକ ରୂପରେ ପାଳନ କରୁଥିବେ - ଏହିଭଳି ସଂଗଠନ ପରସ୍ତୁତ କର । ଏହି ବର୍ଷ ଭିତରେ କୌଣସି ବି ମରୁୟସ୍ତାଦା ଉତ୍ତମ ହେଉ ନ ଥିବ । ଏହିଭଳି ସଂଗଠନ ପରସ୍ତୁତ କର । ସମସ୍ତେ ମିଶି ପରସ୍ତୁତ କର । ଏଥିରେ ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପରଥମ ନମ୍ବର ଅରଜୁନ ହେବ । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? କେଉଁମାନେ କରିବେ? ତୁମେ କରିବ? ହାତ ଉଠାଅ । କରିବ ତ? ସବୁ ଯୁବା ବରଗବାଲା କରିବ ତ? କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି? (୪୦୦) ପରସ୍ତୁତ ଭିତରେ ଗୁରୁପ କରା ଫାଇନାଲ୍ କର, ତା'ପରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଯେ ଏମାନେ ମରୁୟସ୍ତାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି । ସରକାର ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କରିପାରୁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କରି ଦେଖାଅ । ଉଦାହରଣ ହୋଇ ଦେଖାଅ । ହୋପଠାକୁ ମିଳିଗଲା ନା । ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଚାରିଆଡ଼ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଡ଼ମାନେ ଏହି ବର୍ଷ କମାଳ କରି ଦେଖାନ୍ତୁ । ବ୍ଯରଥ ସଂକଳ୍ପର ଧମାଳ ଅରଥାତ୍ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ନ ହେଉ । ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଜମା କର ଯାହାକି ବ୍ଯରଥକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ନ ମିଳୁ । ସେତିକି ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ରୁପୀ ସମ୍ପଦତ୍ତ ତୁମ ପାଖରେ ଜମା ଅଛି ତ? ଅଛି ତ? ହାତ ଉଠାଅ । ଶକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଭଲ କଥା, ଶକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନେ ମଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆରଛା! ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସୁକ୍ଷ୍ମ ସଂକଳ୍ପର ବନ୍ଧନରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ନିର୍ବନ୍ଧନ ଭବ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଯେତିକି ନିର୍ବନ୍ଧନ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ସେତିକି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିପାରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମନ, ବଚନ, କରମରେ ସୁକ୍ଷ୍ମରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସୁତା ବାନ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ ତ? କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀ ବ୍ଯତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଯେପରି ମନେ ନ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ଯଦି ନିଜର ଦେହ ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡ଼ିବ, ତେବେ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ପଦାରଥ, ଦୁନିଆ ସବୁ ଗୋଟିଏ ପଛରେ ଗୋଟିଏ ଆସିଯିବେ । ତେଣୁ ମୁଁ ନିର୍ବନ୍ଧନ ଅଟେ - ଏହି ବରଦାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖି ସାରା ଦୁନିଆକୁ ମାୟାର ଜାଲରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ସେବା କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ଦଂଠାରା ତନ ଏବଂ ମନର ହଳତଳକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟଳ ରହିପାରିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ଯକ୍ତ ଜଗାରା:- ନିଶ୍ଚୟ ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିରଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ । ସମସ୍ତା ଗୁଡ଼ିକର କାମ ହେଲା ଆସିବା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ରୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମାର କାମ ହେଲା ନିଜର ସମାଧାନ ସଂରୂପ ସ୍ଥିତି ଦଂଠାରା ସମସ୍ତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ତୁମେ ପରତ୍ସେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରକେ ମାୟାକୁ ଚାଲେଞ୍ଚି କରିଛ ଯେ ଆମେ ମାୟାଜିତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବୁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତାର ସଂରୂପ ମାୟାର ସଂରୂପ ଅଟେ । ଯେହେତୁ ତୁମେ ତାକୁ ଚାଲେଞ୍ଚି କରିଛ ତେଣୁ ସେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଲଭିବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତା'କୁ ନିଜର ନିଶ୍ଚୟ ରୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ସଂରୂପ ଦଂଠାରା, ନଥିତ୍ତ୍ ନୟ ଅରଥାତ୍ କିଛି ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ, ମନେ କରି ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଅ ତାହା ହେଲେ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ ।